

Radvaner Vilmosné Osztályképe

Ez a polgáris osztályképem [lásd: polgári iskola], amit év végén készítették, 1922-ben.

A Nyár utcai elemibe jártam. Végig a legjobb tanuló voltam. Az Andrassy úton volt a Mária Terézia felső leányiskola [lásd: leányiskolák], ami hat évet tartott. Nem nagyon lehetett bejutni, csak gazdagéknak. Az egyik nagynéném, az Ignác felesége, a Piri néni, és az ő húgának a férje egy könyvkiadó igazgatója volt, és egész Pesttel volt összeköttetése. Elment anyám, hogy szeretne engem az Andrassy útra. És azt mondta, hogy Budapest összes iskolájába segítem a Bözsit, de ide nem, mert itt csak flancolni tanul. Add be polgáriba [lásd: polgári iskola]. A Nagydíófa utcában volt az iskola. Ott is a legjobb tanuló voltam. Az iskolában kötelező volt minden péntek délután templomba menni. Eleinte anya vitt az iskolába, aztán már egyedül mentünk. Hát nem volt közlekedés. Laci, a bátyám, gyalog ment a reálba [lásd: gimnázium és egyéb középiskolák], a Reáltanoda utcába. Én a Nagydíófa utcáig mentem velük.

Általában zsidó volt a társaságom. Rettentő sok fiú volt körülöttem, mert hozzánk mindenki jöhetett, barátnő, barát. Anyám a világ legtündéribb teremtése volt. Nyáron minden este kinn voltunk az Állatkertben, mert a Gundel állatkerti teraszán komoly hangversenyek voltak. Az egyik barát testvérpárnak volt Állatkert-bérlete, és avval az egy pár bérlettel jártunk be, minden kapun más, úgyhogy a rácson kiadtuk. Ott voltunk tízen-tizenöten. És 15 éves koromtól kezdve állandóan hangversenyekre jártam. Korábban, a két unokanővérem meg a Laci meg én jártunk a Városi Színházba [Ennek épületében lett később (1951) az Erkel Színház. -- A szerk.] minden vasárnap délután. Nincs olyan nevű énekes, dirigens, akit ne hallottam volna. Apámat nem érdekelte a komolyzene, anyám szerette, de ő sem járt. Ez a bátyámnak volt a hobbija. A bátyám nagyon kulturált gyerek volt. Őt csak a komolyzene érdekelte. És olvasott, olvasott. Otthon nem volt sok könyvünk, de könyvtárból folyton olvastunk, és mindent. Gárdonyi, Mikszáth, Jókai és így mentünk tovább.